

Brezplačno na ogled!

 Brezplačno na ogled!

BELOKRANJEC

Izhaja enkrat
na teden.

Glasiło neodvisnih belokranjskih kmetov.

Izhaja enkrat
na teden.

III. letnik.

V Ljubljani, dne 1. sušca 1912.

Štev. 1.

Volilci belokranjskih kmečkih občin!

V imenu belokranjskih kmečkih zaupnikov, zbranih na sestankih v Ornomlju in Metliki, dne 15., oziroma 16. februarja 1912, objavljamo, da sta ta dva shoda soglasno proglasila, da je kandidat belokranjskih kmetov

Julij Mazelle,
veleposestnik na Krupi.

Pozivljamo Vas v imenu tam zbranih zaupnikov, da oddaste pri volitvi, ki se vrše dne 14. marca, svoje glasove za Mazelleta, ki je

neodvisen kandidat belokranjskih kmetov. Belokranjci! Na shodih dne 11. februarja t. l. ste tako odločno odklonili klerikalnega kandidata, da si ga dr. Krek niti pokazati ni upal. Zahtevali ste tudi tisti, kar Vas je bilo dosedaj pri Slovenski Ljudski Stranki, naj bo kandidat

domačin.

Klerikalna stranka te Vaše opravičene zahteve ni upoštevala,

klerikalna stranka Vam vsiljuje zopet tujca za poslanca.

Belokranjci! Postavili smo si zato svojega neodvisnega kandidata Mazelleta.

Mazelle je naš domačin.

Kmetje! Čemu bi se mi pulili za to, ali smo liberalci, ali klerikalci, ker mi vsi smo — reveži.

Kmetje! Kranjske kmetije teži, namreč ogromen dolg

300 milijonov kron.

Samo za obresti moramo dati vsako leto kranjski kmetje

15 milijonov kron.

Vprašamo Vas: ali gospodarimo mi kmetje, ali delamo, ali se mučimo zase, za svoje družine? Ne,

mi kmetje se mučimo samo še za plačevanje obresti!

Zakaj pa je prišlo tako daleč? Ker smo pustili, da so reševali naše zadeve ljudje, ki so imeli za nas sladke besede na jeziku, dobra dejanja pa — zase. Odkar je S. L. S. na krmilu, so se dolgovi slovenskega kmeta naravnost

strahovito pomnožili.

Če hočemo sploh še ostati na lastni grudi, se mora začeti na Kranjskem vse drugače delo, kot pa je delanje vedno večjih in večjih dolgov pri deželi.

Zato pa moramo imeti za poslance ljudi, ki so

1. domačini, ki prebivajo stalno med nami, in ki so sami kmetje; dalje morajo biti naši poslanci

2. gospodarsko neodvisni. Kaj nam pomaga zopet poslanec, čeprav je kmet, ki je pa pri farovških posojilnicah do vratu zadolžen, ali pa, ki je kot profesor Dermastija, podložen uradnik onega Lampeta, čegar gospodarstvo z deželnim denarjem

bi moral strogo nadzorovati; naši poslanci morajo biti

3. primerno izobraženi. Čast kmečkim poslancem kot je n. pr. klerikalec Matjašič, kot možaku. Toda kako nas more dostojno in dobro zastopati poslanec, ki v deželnem zboru komaj zna odpreti usta, ki nima niti pojma in pregleda o stvareh, o katerih glasuje, da potem reče pri nam kmetom koristni odpravi bere: »Mi Belokranjci še premalo dajemo bere, mi bi radi bere dajali še več,« kot je to storil klerikalni kmečki poslanec.

Ker je Mazelle sam kmet, domačin, gospodarsko popolnoma neodvisen in tako izobražen, da se mu ni treba nič skrivati pred najvišjo gospodo, je shod naših zaupnikov proglasil njega za kandidata belokranjskih kmetov.

* * *

Obračamo se torej

I. na vse

samostojno misleče kmete

in jih pozivljamo, naj oddajo vsi glasove za Mazelleta. Ne smemo pozabiti, da se bliža čas, ko bomo morali ustanoviti samostojno

slovensko kmečko stranko.

Začnimo torej mi Belokranjci. Skoro vsi smo bili po širnem svetu, skoro vsi v Ameriki. Marsikaj smo videli, marsikajokusili, marsikaj se naučili. Pred vsem smo se naučili misliti, in soditi

Neodvisni belokranjski kmetje bomo volili dne 14. t. m. za svojega poslanca moža **iz svoje srede**, in to je

Julij Mazelle
veleposestnik na Krupi.

ljudi po dejanjih, dejanja po končnih uspehih.

Zato

odklanjamo Slovensko Ljudsko Stranko, ker to ni kmečka, temveč duhovniška stranka.

V izvrševalnem odboru klerikalne stranke je med dobrimi 30 člani

14 duhovnikov in samo 4 kmetje

za 600 kranjskih duhovnov in 400.000 kranjskih kmečkih ljudi.

40 duhovnov ima torej toliko besede, kot 100.000 kmetskega ljudstva.

Tako da v klerikalni stranki, torej v politiki zaleže

1 duhoven za 2500 kmetov

med klerikalci.

Slovenska Ljudska Stranka torej ne more zagovarjati kmeta.

Ona ima dalje jako lepe programe in besede za ljudstvo, ampak mi neodvisni kmetje pa vemo tudi, da so vse lepe njene deželne naprave

zgrajene na dolgu.

Kranjska dežela ima

22 milijonov kron dolga,

in mi ne moremo videti samo cest, vodovodov in mostov, ki jih dela deželni odbor, temveč moramo videti tudi

dolgove, katere dela deželni odbor,

ne moremo zapreti oči pred dejstvom, da bo

te dolgove plačeval kmet v obliki visokih deželnih doklad.

V tem je torej razlika med nami neodvisnimi in klerikalnimi kmeti.

Klerikalci so od veselja in občudovanja kar opojeni, češ, tako zlati časi so se začeli pod S. L. S. za nas;

mi neodvisni kmetje pa vidimo, da se dela vse to na račun naših žepov, da bomo vse to morali

plačevati mi kmetje sami.

Zato pa hočemo za poslanca

svojega človeka,

da bo v našem imenu to blazno razmetavanje denarja

nadzoroval.

Kmetje, ali so nas razni Jarci, Lampeti in Matjašiči že kdaj odkritosrečno opozorili, da bo vse to sijajno gospodarstvo S. L. S. v deželi treba drago plačati z dokladami? Ne, še nikoli. Oni po shodih in listih samo vpijejo in hvalijo klerikalno stranko, ne povedo pa, da razdajajo le denar, ki ga jim z dokladami dajemo mi. Oni z našimi lastnimi davki kupujejo pristaše

za klerikalno stranko, hočejo dobiti kmeta za kupnino, katero si bo ta dal sam iz lastnega žepa.

Kmetje, kako bi imenovali človeka, ki bi si pustil devati denar iz enega žepa v drugega, bi plačal za to drago mešetarino in bil za to delo onemu prestavljalcu še hvaležen. Ali delajo kaj drugega tisti kmetje, ki hvalijo dobroto in izvrstno deželno gospodarstvo klerikalne stranke?

II. Obračamo pa se tudi na vse one, dosedaj klerikalne kmete, ki so doslej

hodili za klerikalci iz strahu.

Možje, pomislite dobro sledeče: **Koliko so pa dali klerikalci Beli Krajini prej, dokler so mislili, da je ta okraj zanje popolnoma varen pri volitvah? — Nič!** Svoje čase se klerikalnemu kandidatu

še v Belo Krajino ni zljubilo priti,

kar komando je prišlo iz Ljubljane, Belokranjci so po tej komandi volili, in do prihodnjih volitev niso slišali Belokranjci nič več o svojem klerikalnem poslancu, ta pa o Beli Krajini nič. **Od kdaj pa se je začela brigati klerikalna stranka za Belo Krajino?**

Odkar smo jim pokazali pri volitvi leta 1908, prvokrat zobe, od tedaj nas klerikalci poznajo.

Zato je strah pred klerikalci popolnoma neutemeljen. Popolnoma napačno je mnenje, da bi Bela Krajina nič ne dobila od večine v deželnem odboru, če bi izvolila Mazelleta. Če pošljemo Mazelleta v deželni zbor, se bo klerikalna stranka

Bele Krajine še bolj bala,

in klerikalci bodo storili vse, kar bo le mogoče, da bi nas pridobili nazaj. Še v nebesih zaleže en spreobrnjen grešnik za 99 pravičnih. Tudi v Ljubljani bo zaleglo 1000 protiklerikalnih glasov več, kot 5000 zanesljivih klerikalnih glasov kje na Gorenjskem.

Vi, ki se klerikalcev še bojite, in ste iz strahu klerikalci, pomislite, **da ni povsod tako, kot na Kranjskem.** Kakor hitro pridemo čez kranjsko mejo, je klerikalne mogočnosti konec. Na Dunaju je pri zadnjih volitvah krščansko - socialna stranka popolnoma pogorela. In ravno ta stranka je bila glavna opora naših klerikalcev. Na Češkem ni bil pri volitvah v državni zbor izvoljen niti en klerikalen poslanec. Kaj pa drži naše klerikalce v Ljubljani še na krmilu? **Vlada!** Po čem se pa ravna vlada? Po splošnem političnem položaju na Dunaju. Kaj se torej zgodi, če se izpremeni ta položaj na Dunaju, če pridejo na krmilo protiklerikalne stranke? Da bo vlada zopet podpirala te. A kaj čaka potem sedanjo klerikalno večino na Kranjskem,

si pa lahko vsakdo na prstih izračuni. Zato nič se bati, brez strahu napišite dne 14. marca na svoje glasovnice vsi

Julij Mazelle,
veleposestnik na Krupi.

III. Obračamo se tudi na pristaše Slovenske Ljudske Stranke v metliškem okraju.

Možje! Vaša volja in želja je bila, da naj bi bila Vaša stranka postavila za kandidata g. Mihelčiča. Vaša stranka se imenuje Ljudska. Zakaj? Ker baje odloča v nji ljudstvo. Kdo je neki to ljudstvo, kot Vi, volilec? Ali ste pa Vi, ki tvorite ljudstvo, odločali v tej Ljudski stranki? Ali ste mogoče premalo jasno povedali voditeljem svoje mnenje tedaj, ko se je tega mnenja ustrašil dr. Krek tako, da ni toliko možat, da bi Vam bil povedal iz oči v oči, da se morate pokoriti svoji ljubljanski komandi, da boste morali voliti profesorja iz Ljubljane, da ne boste smeli voliti po svojem prepričanju? Ali ste mogoče še premalo jasno govorili, ko je iz strahu dr. Krek skrnil svojega kandidata, tedaj, ko bi se bil lahko z Vami možko pomenil osebno? Ne, to mnenje ste klerikalnemu vodstvu povedali čisto jasno:

hočemo imeti domačina za poslanca, ampak ljudstvo, torej Vi, v S. L. S. nima besede. Vodstvo je reklo:

mi v Ljubljani hočemo

tega profesorja, zato ga nam Vi, Belokranjci, morate izvoliti, »sebi« za poslanca. Po Ljubljani se pa klerikalci hvalijo:

Belokranjci so zlezli pred nami pod klop,

volili bodo tega, ki smo ga jim mi komandirali.

Možje iz metliškega okraja, saj ste še možje, zato zagrmite S. L. S. na dan volitve na ušesa kot en mož:

mi v Beli Krajini rabimo poslanca zase!

Ali boste toliko možaki, da boste na dan volitve še tega mnenja, kot ste bili v nedeljo, dne 11. februarja v Metliki in Črnomlju? Ali boste tako možaki, Vi, člani »ljudske« stranke, da

oddaste svoje glasove domačinu?

Volilec iz metliškega okraja!

Zakaj se je g. Mihelčič odpovedal kandidaturi?

Ker je odvisen od S. L. S.

Ravnotako odvisen je tudi Dermastija, on je namreč v deželni službi! Ali naj res deželni uradnik zastopa Vaše interese proti deželnemu odboru, ki ga lahko vsak čas vrže na cesto? Kot je moral parirati gosp.

Vsak volilec, ki je mož in ne mevža bo oddal dne 14. t. m. svoj glas za

Julija Mazelleta veleposestnika na Krupi.

Mihelčič, tako bo moral parirati deželni profesor. Vprašamo Vas, ali potrebujemo mi poslance ali kimavce?

Dermastija pri najboljši volji ne bo smel govoriti! Še deželnega glavarja, in sicer neodvisnega moža pl. Šukljeta so takoj vrgli na cesto, ko ni mogel soglašati z naravnost blaznim deželnim gospodarstvom, kot ga uganja z deželnim denarjem g. Lampe. Kako naj pa potem ubogi Dermastija zastopa interese volilcev?

Še nekaj premislite, volilci iz metliškega okraja. Radoviški župnik je vložil v Metliki na sodnji en dan 67 tožb proti dolžnikom svoje posojilnice. Zakaj to? Ker je general Vaše politične stranke dr. Šusteršič na milijone denarja, ki ste ga zbrali po svojih zadrugah,

izposodil na Poljsko in v Dalmacijo

zato, da bi bil dosegel svoje velike politične načrte. Ti načrti so se mu pa temeljito ponesrečili: na Dunaju so propadli krščanski socialisti, njegova glavna opora v parlamentu; Poljaki ga ne marajo; Hrvatje so ga odklonili; Čehi so ga spoznali in mu pokazali vrata. A stroške za te njegove napačne račune

trpe člani farovških zadrug.

Preveč se je poslalo iz dežele denarja, zato se odpovedujejo posojila in spravljajo kmetije na boben.

A takšni politiki naj daste zaupanje z glasovanjem za klerikalnega kandidata?

Nikdar ne! Toliko vendar ljubite svojo domačijo, ljubite svoje družine, da boste glasno protestirali proti takemu zlorabljenju svojega dosedanjega zaupanja, da najdete zopet sami sebe, odprete oči za svoje potrebe; da

ne boste volili vsiljivega tujca,

temveč da zapišete na glasovnice vsi ime svojega belokranjskega rojaka, katerega poznate vsi osebno, ki bo vedno pri rokah za osebni dogovor, s katerim ste premnogi neprenehoma v gospodarskih stikih; to je ime:

Julij Mazelle,
veleposestnik na Krupi.

* * *

Volilci! Vsi torej na delo. Če delamo za svojega kandidata, če pridobimo glasove za Mazelleta, delamo — zase, in za svojo kmečko korist!

Kmetje Belokranjci! Na Vas so obrnjene oči vseh slovenskih kmetov. Vse pričakuje od Vas, da s krepko roko udarite v tisto sršenovo gnezdo, ki se imenuje klerikalni deželni odbor, da z glasovnicami začnete razbijati to gnezdo, da iztrgamo nazadnje deželno blagajno tem političnim otročajem in izročimo odločanje o nji v roko tem, ki imajo do nje edino pravico — nam davkoplačevalcem.

Volilni odbor belokranjskih kmečkih zaupnikov:

Za Adlešiče in okolico:

Peter Rauh,
posestnik v Podbrežju.

Za Dragatuš in okolico:

Mate Mušič,
posestnik in mesar v Dragatušu.

Za Gradac in okolico:

Janez Butala,
posestnik v Gradu.

Za metliško okolico:

Janez Vovk,
posestnik v Radošah pri Metliki.

Za Planino in okolico:

Ivan Röthl,
posestnik in gostilničar na Planini.

Za Podzemelj in okolico:

Janez Smuk,
posestnik na Mlaki.

Janez Skala,
posestnik v Podzemlju.

Za Poljansko dolino:

Peter Majerle,
posestnik in trgovec v Predgradu.

Za Semič in okolico:

Janko Ogulin,
veleposestnik na Vrtači.

Za Vinico in okolico:

Stevo Vrlinič,
posestnik na Bojancih.

Bela Krajina — Belokranjecem!

Belokranjci! Pod gornjim geslom stopam danes ponovno pred vas kot kandidat za deželnozborsko volitev dne 14. t. m.

Rojaki! Gornje geslo je potrebno in umestno. Prevzel sem kandidaturo na soglasno željo v Črnomlju in Metliki zbranih zaupnikov neodvisnih kmetov kot vaš domačin, ki je kri vaše krvi, ki je zrastel med vami, živi med vami. En del izmed vas, kar vas je somišljenikov S. L. S., sedaj vladajoče stranke, je zahteval tudi domačina za kandidata. Te želje v Ljubljani niso upoštevali. Vsiljujejo nam za kandidata moža, ki gotovo do zadnjih dni od Bele Krajine ni poznal drugega, kot ime. Postavljeni smo torej mi vsi belokranjski kmetje brez izjeme, bodisi neodvisni, bodisi pristaši sedaj vladajoče stranke, pred vprašanje:

Ali se smatramo Belokranjci za toliko zrele, da si bomo rezali svoj politični in gospodarski kruh sami, ali pa si ga bomo pustili rezati od tujcev?

Zato je moje geslo: »Bela Krajina Belokranjecem« tudi moj program. Mi moramo hoteti, da ostanemo in postanemo tu v Beli Krajini sami gospodarji, sami vpoštevani in sami odločujoči:

- I. glede stavbe železnice;
- II. pri deželnem gospodarstvu;
- III. v splošnem gospodarskem oziru in
- IV. v zadevi krajevnih organizacij.

I. Prišli smo končno do tega, da se bo začelo s stavbo belokranjske železnice. Ta železnica se ne dela z ozirom na naše, temveč z ozirom na vojaške potrebe: država potrebuje direktne zveze z dalmatinskim Primorjem. Če bi jo bili delali z ozirom na nas, bi se je ne bilo merilo že 40 let, ker pred 40 leti smo jo bili ravnotako potrebni, kot dandanes. Sedaj ko se pa že dela, moramo gledati, da bomo imeli od te stavbe čim več dohodkov mi domačini. Da se bo doseglo take zasluzke, bo treba večkrat posredovanja okrog uradov, stavbe-

nikov itd. Ali bo mogel v tem oziru vam tu v Beli Krajini pomagati profesor v — Ljubljani, ki ima tam svojo službo, ko v enem tednu pismo komaj sem in tje pride? Treba bo tudi organizacije za prevzete tega ali onega dela. Kaj bo mogel take stvari voditi poslanec, ki stanuje v Ljubljani, ki ne pozna pri nas niti ljudi, niti razmer?

V tem oziru bo torej treba gledati, da dosežejo domačini čim več dobav za kantine, koncesij za gostilne in obrtnih del; da se bo pred vsem domačine nastavljal za službe pri železnici (za čuvaje itd.)

Radi del na železnici nastane občutno pomanjkanje delavcev na kmetiji. Treba nam bo strojnih zadrug, dela, katero bo šlo uspešno izpod rok le, če bo za poslanca domačin, ki je sam kmet, da bo znal stvar v roke vzeti.

II. V denarnem oziru moramo zahtevati od dežele, da dobi Bela Krajina od

Dne 14. t. m. bomo zapisali vsi belokranjski kmetje na glasovnice:

Julij Mazelle
veleposestnik na Krupi.

vseh posojil primeren del, ker bo tudi morala primeren del teh dolgov povračevati. Zahtevamo, da se vsaj en milijon kron deželnih posojil porabi v korist Bele Krajine. Dosedaj so vse naprave in zboljšanja večinoma za Gorenjsko in ljubljansko okolico. Poglejmo, kaj neki homo imeli mi od gorenjskih električnih central, ki bodo veljale baje 8 do 10 milijonov? Koristi niti vinarja, od davkov pa pač svoj del. Isto velja o deželni mesnici v Ljubljani. Naša zahteva se mora glasiti: davki, kolikor jih plača Bela Krajina, naj se porabijo tudi za gospodarsko povzdigo Bele Krajine. Seve, da ne za tako izvrstno grajene ceste, da jih deželni odbor pri kolavdaciji niti prevzeti ne more. To je zabijanje denarja, ne pa gospodarska povzdiga.

Zahtevati bomo morali posebno:

Gojitve sadjereje, za katero so naši kraji kot nalašč vstvarjeni. Našo mladino je pa treba dati na deželne stroške v strokovni poduk še predno se železnica dogradi, sicer po otvoritvi železnice zopet vso to trgovino spravijo nase tujei;

treba je sistematične obskrbe Bele Krajine z vodo povsod, kjer iste primanjkuje;

naj se ustanovi v Beli Krajini gospodarska šola; to je že naša stara zahteva, katero bomo ponavljali, dokler se nam jo ne izpolni. Vladajoča stranka je nekaj govorila o gospodarski šoli v Črnomlju, pa je ostalo samo pri besedah, ker potem za dolgo časa ni bilo pričakovati volitev.

III. V splošnem gospodarskem oziru moramo doseči:

da se ne bo oviralo naših ljudi pri izseljevanju v Ameriko. Če se bo skrbelo, da se zboljšajo splošne gospodarske razmere, se bo vsak Belokranjec prav rad sam vrnil v domovino;

potrebujemo podaljšanje roka za vrnitev posojil, oziroma popolen odpis teh posojil vinogradnikom, potrebujemo zboljšanje živinoreje, travnikov itd. Vsega tega Bela Krajina ni bila deležna; v tem oziru ne zadostujejo drobtinice, temveč rabimo celotnega gospodarskega načrta;

ljudsko šolo in zavarovanje naj prevzame v oskrbo država;

moramo delovati za dosego železniške zveze južnega konca Bele Krajine, to je Vinice in pa Poljanske doline.

IV. Tudi organizacije Bele Krajine ne smemo zanemariti. V slogi je moč, posameznik ne zaleže dosti. Rojaki, stari, komodni časi zapadejo s stavbo železnice

preteklosti. Nove razmere, novi ljudje! To bomo mogli ovladati le, če se trdno zvežemo v svoji kmetijski organizaciji. Če mi izkažete zaupanje z izvolitvijo, izvršimo organizacijo svoje lepe ožje domovine, katera mi bo dajala direktivo kot poslanec. Ne bom vas kot poslanec smatral le za sredstvo, s pomočjo katerega se doseže poslanski mandat, kot so vas smatrali doslej vsi zastopniki Bele Krajine. V slučaju izvolitve bom smatral svoje poslaništvo samo kot pomožno sredstvo za dosego gospodarskih, političnih in prosvetnih načrtov naše belokranjske organizacije. Ta organizacija bo pa del splošne organizacije slovenskega in slovanskega kmeta.

* * *

Rojaki! Skupaj smo doma, skupaj živimo, imamo skupne potrebe. Tako živo jih čutimo vsak dan, da si nam za navadne dni niti ni treba praviti svojega programa. Enako življenje živimo, isti zrak dihamo, pa tudi podobne težave premagujemo. Z drugimi besedami: jaz, vaš kandidat, živim isti program kmečkega življenja, kot vi belokranjski volilci.

Če sem danes nekaj teh točk poudaril še posebej, se je to zgodilo le v toliko, ker se gre za volitev vašega zastopnika izven Bele Krajine, za volitev človeka, ki bo izven domačega kraja zastopal belokranjske težnje. S tem programom seve še ni izčrpano število naših potreb in težav. Pa kolika vrsta jih je že to! Koliko dela, da se to doseže in izvede! Rojaki, ni se mi bilo treba učiti od drugih ljudi vaših potreb, ni bilo treba, da bi mi drugi gospodje pravili, kaj potrebuje Bela Krajina, kot morajo učiti tujca, ki Bele Krajine še nikoli ni videl (drugje, kot na zemljevidu. Rojaki, vaše potrebe so moje potrebe! Kdo jih bo bolje zastopal: ali tisti, ki jih le zve od drugih ljudi, ali pa vaš rojak, ki z vami živi, ki je vaše gore list? o tem vam ne bo težko soditi.

Na poziv vaših zaupnikov sem prevzel kandidacijo. Če mi izkaže izmed vas večina zaupanje in me izvoli za poslanca, Belokranjeci, vas zagotavljam, da izvolijo možje moža, ki se vam ne bo nikdar bal pogledati naravnost v oči, čegar karte bodo zmerom odkrite ležale pred vami, ki vam poreče vedno odkritosrčno: možje, to pojde, to pa ne pojde, ki vam ne bo nikoli obečal gradov v oblakih, ki vam ne bo ni zameril ni štedil odkritosrčne moške besede.

Rojaki, poznamo se, jasno je med nami vse, jaz sem pripravljen, vi pa odločajte.

Julij Mazelle,
veleposestnik na Krupi.

* * *

Reklamacijsko postopanje.

V vsaki občini sestavi župan volilni imenik in sicer služijo za podlago imeniki občinskih volitev, ki so bili pri poslednji volitvi občinskega zastopa veljavno popravljeni. Ko je volilni imenik sestavljen, ga mora župan osem dni v občinskem uradu razgrniti vsakomur na vpogled. Ob enem pa mora to razgrnitev objaviti na občinski deski z dostavkom, da smejo tekom osmih dni od dneva razgrnitve računski vlagati ugovore proti imeniku tisti, ki imajo pravico voliti v isti skupini. Ugovori se morajo vlagati pismeno ali ustmeno pri županu. Ugovori se tičejo bodisi oseb, ki imajo volilno pravico, pa so izpuščene iz volilnega imenika, ali pa oseb, ki so vpisane v volilni imenik, pa volilne pravice nimajo. Vložiti pa se morajo ugovori pravočasno, t. j. tekom 8 dni po razgrnitvi volilnega imenika. Vse druge pozneje vložene ugovore župan lahko zavrne. O teh ugovorih odločuje okrajno glavarstvo, ki mora o rešitvi ugovora pritožnika obvestiti. Zoper odločbe okrajnega glavarstva je mogoča pritožba na deželno vlado, ki se mora vložiti tekom treh dni.

Za vsak slučaj (vsako osebo) je treba vložiti poseben ugovor (reklamacijo). Če se kdo pritoži, da ni vpisan v volilni imenik, mora doprinesiti dokaze, da je spolnil 24. leto in da je avstrijski državljani ter da mu je že vsaj eno leto predpisan davek v občini, kjer hoče voliti, kar se dokaže z rojstnim, domovinskim listom in s plačilnim nalogom od davkarije. Vsa dokazila v reklamacijskem postopanju, kakor rojstni in domovinski list itd. so kolka prosta. Če kdo ne donese zgoraj imenovanih dokazil, se mora njegova prošnja zavrniti. Kadar se reklamira, da je kak nepravilno prišel v volilni imenik, naj se kolikor mogoče dokaže, da dotičnik nima volilne pravice n. pr. s tem, da se pove, da je bil pred letom obsojen radi goljufije, tatvine, da je pod skrbstvom, da ni avstrijski državljani, da še ne plačuje eno leto davka itd.

Kmet naj voli kmeta, profesorji naj pa profesorja!

Zato bomo volili mi belokranjski kmetje dne 14. t. m. vsi kot en mož za poslanca belokranjskega kmeta, in to je

Julij Mazelle,
veleposestnik na Krupi.